

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Udrag fra Journalen NB14

Citation: Kierkegaard, Søren: "Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 22", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 22*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Jette Knudsen; Johnny Kondrup; Alastair McKinnon, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2005 , s. 68. Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb14-txt-shoot-id2a2b9b5b-91df-4ccb-b7db-8b02bc72970b.pdf> (tilgået 08. maj 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 22

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. [Læs CC0-erklæringen](#)

Ligesom man nu undgaaer den anden det Christeliges Vanskelighed: Samtidigheden og forvandler det til noget Forbigangent, saaledes undgaaer man den Vanskelighed med den Enkelte, ved bestandigt at underskyde et Objektivt. Naar jeg skal sige: Som en Brudgom elsker Xstus mig, mig S. A. Kierkegaard, eller mig, H. Martensen, eller mig, J. P. Mynster – ja saa kniber det. Hvad gjør man saa? Saa underskyder man: Kirken; som en Brudgom elsker Xstus Kirken, der er Bruden. See, nu gaaer det ganske behageligt. Et saadant uhyre Noget som Kirken, Kirken, der nu har bestaaet i 1800 Aar, bestaaet, som det hedder, af Milioner og Milioner – et saadant uhyre Noget, det synes at være commensurabelt, i almdl. msklig Forstand commensurabelt for Xstus – og saa er jo Forargelsen gaaet ud.